

Sněženka farní

Zpravodaj farnosti Panny Marie Sněžné v Praze

Číslo 3

Ročník XIII.

Březen 2007

Postní doba

Milí farníci a ostatní čtenáři Sněžanky, na Popeleční středu jsem zažil radostné překvapení v našem kostele. Poprvé od nástupu do své služby jsem viděl plný kostel lidí. Přitom není tento den svátkem ani jinak není závazná účast na mši svaté. Odpoledne před mší svatou jsem zpovídal a celkově trvala tato má služba téměř pět hodin čistého času. To všechno jsou radostné skutečnosti, které naznačují, že mnozí pochopili dobu pokání. Teď je ta doba příhodná, teď je ten čas spásy. Pokání, které nás sblížuje s nebeským Otcem má „vedlejší účinek“, že začínáme mít blíže i k sobě navzájem. Přeji vám všem hodně radosti z pokání a z jeho širokého dosahu v nás všech. Přeji vám radost z pokory a upřímné otevřenosti, s jakou jsem se setkal.

menší bratr Antonín

Z FARNOSTI

Duchovní obnova pro farnost

se koná

v sobotu 17. března od 9 do 17 hod. v Klubu.

Plánuji tři rozjímání, společnou modlitbu, příležitost ke svátosti smíření,
na závěr mše svatá.

V poledne bude možnost oběda za 50,- Kč. Zájemci o oběd se hlase na faře
(telefon: 222 246 243, fara.pms@centrum.cz).

Těším se na setkání s vámi

menší bratr Antonín

POZOR ZMĚNA!

Na Květnou neděli 1. 4. bude mše sv. v 9:30 (nebude 9:00 a 10:15).

Slavnost zahájíme **v 9:30 žehnáním donesených ratolestí v ambitu.**

Odtud se průvod odebere do kostela ke společné bohoslužbě s pašijemi.

Mše svaté v 11:30 a v 18:00 budou jako obvykle.

Křížová cesta v době postní v 17:15

Křížovou cestu vedou každý pátek bratři františkáni a v neděli farníci.

bratr Antonín

Křížová cesta na Petříně s doprovodem kytary

Na Květnou neděli 1. dubna v 15:00 hod. se sejdeme u prvního zastavení na Petříně. Zveme děti, rodiče, mladé i starší. Pojdme rozjímat cestu Ježíše Krista, která byla i pro Něho tou nejdelší a nejtěžší.

H. Podlahová

Setkání na Zelený čtvrtek (5. dubna)

Stejně jako v minulých letech se i letos sejdeme po obřadech v Klubu, abychom ještě nějaký čas zůstali ve společenství. Připravíme vhodnou večeři – každý nechť donese občerstvení. Chvilí setrváme v rozhovoru, tichosti, modlitbě. Budeme mít také možnost adorovat v kapli Panny Marie Pasovské.

Všechny Vás na setkání zve Helena Podlahová.

Modlitba

*Pane, u Tebe je studnice života, dej nám, ať chodíme ve Tvém světle,
ať setrváme na Tvé cestě, ať povolujeme Tvé pravdě,
ať ve Tvé lásce nabíráme odvahu k milování až do konce.*

Jak je to se stipendiem na mše svaté

Podle osvědčeného církevního zvyku kněz celebrující mši může přijmout mešní stipendium, „aby určil užitek mše na určitý úmysl“ (intenci). „Když křesťané dávají stipendium, přispívají tím ke prospěchu církve a podílejí se na jejich činnostech.“ Řada lidí v naší farnosti si myslí, že částku, kterou dávají jako stipendium při zadávání intencí, si nechává kněz pro zlepšení své životní úrovně. Kněží působící v naší farnosti dostávají plat (nebo důchod) od státu (prostřednictvím diecéze) a tyto peníze dávají do kláštera, kde žijí společně s dalšími bratry a kde se společně starají o své životní potřeby. Stipendium se v naší farnosti používá na uhrazení části nákladů spojených se mší svatou (květiny, varhany, hostie, svíčky, elektřina,...). V našem kostele se přijímají intence jen pro mše svaté v 8 nebo v 18 hodin, případně na nedělní mši sv. v 10.15, v 11.30 a v 18 hodin. Stipendia se zapisují se do knihy, ale nedávají se přímo jednotlivým kněžím, kteří slouží mši. Při pohledu do této knihy intencí vidíme, že mše jsou „zadány“ na mnoho měsíců dopředu, často několik mší za symbolickou částku, například 50 Kč. Taková částka nestačí ani na zajištění jedné mše. Všichni chápeme, že každý si nemůže dovolit vydávat za stipendium alespoň tolik, kolik vydává farnost na zajištění slavnostního průběhu mše, proto se budou určitě i nadále přijímat pouze symbolické částky. Každý kněz také bude sloužit mši za určitý úmysl i bez přijetí stipendia, když jej o to někdo požádá. Závisí tedy pouze na nás, kteří žádáme kněze prostřednictvím zápisu do knihy stipendií, kolik přispějeme. Měli bychom si uvědomit a zvážit ve svém svědomí, zda opravdu nemůžeme přispět více, aby farnost nemusela na mši svatou doplácet z jiných zdrojů, které pak chybí zase jinde. Zvážit, zda by se do jedné intence nevešlo více osob, aby se nemuselo zapisovat za každého zvlášť a měli tak možnost zapsat své intence i ti lidé, kteří nejsou tak pohotoví a neplánují mše na půl roku i více dopředu. Pán jistě zná naše úmysly a prosba nebo dík se jistě neumenšují, bude-li mše svatá sloužena na více úmyslů než jeden.

František Jirsa

List pro farnost II.

Zase jsme se posunuli o kus dál v prožívání církevního roku, za nějaký čas vejdem i do jeho druhé poloviny, proto je na místě se Vás zeptat: „Jak se vám daří předávat víru (evangelizovat)?“ „Jak se modlíte?“ „Jakým způsobem přibližujete Krista druhým lidem?“

Nejlepší bude porovnávat svojí aktivitu s konáním Panny Marie. V evangeliích je poměrně málo zmínek o jejím životě, avšak nad tím, co je zaznamenáno, bychom se měli zamyslet.

Při modlitbě bylo Panně Marii sděleno velké poselství. Bylo jí nabídnuto, zda je ochotna přijmout do svého života Krista. Zároveň se dozvěděla o své příbuzné Alžbětě, že také ona, i přes své stáří, očekává narození děťátka. Boží nabídku Panna Maria přijala a řekla Bohu své ANO. Tím se stala spolupodílnicí na našem vykoupení. Z informace vyvodila závěr, že Alžběta potřebuje pomoc a hned se vydala do Ain Karem (na čtyři dny peší cestu).

Co to znamená pro mě?

Jít také s Kristem v srdci pomáhat všude, kde je třeba a překonat v sobě lenost, výmluvy a nezdravé ohledy, které nás v evangelizaci brzdí.

Scéna obětování v chrámu nám ukazuje, jak Panna Maria žila normálním životem Izraelitů – splnila beze zbytku příkaz Mojžíšova zákona, i když byla Matkou Boží.

Žijeme také my normálním životem? I náhodná setkání s lidmi kolem nás nám mají co říci a my zase jim – tak jako Simeon a Anna v ten okamžik v chrámě.

Když bylo Pánu Ježíši 12 let, ztratil se v jeruzalémském chrámě – 3 dny ho Panna Maria (se svatým Josefem) hledala. Když jej našla, řekl jí (jim) to, čemu hned nerozuměla. Jeho sdělení pokorně uložila ve svém srdci do doby, kdy přišel čas poznání.

Jak my hledáme Krista? Jak přijímáme jeho logiku věcí a událostí v našem životě? Nehledáme jen svoje řešení a linie svého plánu?

Svatba v Káni Galilejské nám ukazuje, jak Panna Maria sledovala dění kolem sebe a potřeby druhých. Když nemohla sama pomoci, obrátila se o pomoc na svého syna Ježíše. Služebníkům poradila: „Cokoli vám řekne, to udělejte.“ Pán Ježíš proměnil vodu ve víno – a běh svatby nebyl narušen – ženich to ani nezaregistroval.

Jak jednáme my, když se nám na scéně našeho života vyskytne nějaký ten zádrhel s lidmi kolem nás? I ten zádrhel je přeci v Božím plánu a je tam proto, aby Bůh byl oslaven, tak jako v Káni.

Z předchozího lze vyvodit, že Panna Maria následovala Krista na všech jeho cestách, provázela ho na Křížové cestě a došla až na Kalvárii, kde byla dána sv. Janu a tím vlastně i nám všem, kteří jdeme za Kristem – za Matku.

Jak my sledujeme a následujeme Krista? Jdeme až do té kalvarské krajnosti?

Po Vzkříšení a Nanebevstoupení Páně žila Panna Maria ve společenství apoštolů a učedníků a v modlitbách očekávala seslání Ducha Svatého.

A tady je příklad pro nás, jak žít společenství mimo kostel, vedle eucharistické oběti. Scházet se spolu a prosit Ducha Svatého, aby náš život naplnil svým Duchem tak, jako apoštolové a učedníci.

zaslal Jiří Petrus

Stavební kameny k nástinu života podle Františka a Kláry z Assisi

1. Všechny věci mají svou řeč: rostliny, zvířata, lidé. Dívej se na tvory jako na věrné obrazy Boží. Ať jsou průhlednější a průhlednější, dokud se v nich nevyjeví Boží tvář.
2. Jsi jedinečný. Tkví v tobě myšlenka Boží. Tvůj život je příběh setkávání s Ním.
3. Mysli a jednej pozitivně. Věř v energii, která tkví v tobě. Věř ve schopnost všech lidí učit se a zadávat si s dobrem.
4. V Božím slově se s tebou setkává živý Kristus. Pociťuj to tak, žes osobně osloven. Považuj Bibli za scénář Božího příběhu s námi lidmi. Hledej v něm svou roli a přidávej se i ty do té hry života.
5. Vzduch jakékoli formě násilí. Měj na paměti drobná poranění u sebe a u druhých. Bývají většinou počátkem řetězu takové a onaké nedůvěry a agrese. Měj odvalu učinit první kroky, nečekej, až k tobě přijdou druzí.
6. Nedopust', abys byl závislý na věcech, které máš nebo nemáš. Neupínej se k tužbám, které tě olupují o svobodu.
7. Žij solidárně v konkrétní církevní obci. Vznášej otázky, pojmenovávej nesrovnalosti. Avšak nevyklučuj ze společenství ani sebe, ani druhé.
8. Před Bohem si nemusíš nasazovat masku a nemusíš před ním hrát žádnou roli. Předváděj se takový, jaký jsi, se všemi silnými stránkami i slabinami. Předlož před Jeho tvář svůj život se vším všudy.
9. Neuhýbej bolesti života. Tvůj kříž způsobí, že budeš zralější, a dá ti příležitost být jedním z těch, kdo také nesou Kristův kříž.
10. Nemusíš ze svého života dělat program. Jsi schopen proměn. Dbej, abys viděl to, co je teď, co je dnes. Měň, co měnit dokážeš. Přenechej Bohu to, co měnit nedokážeš.

Helmut Schlegel ofm
z němčiny přeložil Hanuš Karlach

"Nikdo nemá větší lásky než ten, kdo vydá život za své přátele." Mohlo by být i "kdo vydává", nejde totiž o požadavek zemřít, ale jde hlavně o to, abychom nebyli sobci a byli schopni dát něco ze svého žití ku prospěchu druhých: námahu práce, částku majetku nebo trochu času, který bychom mohli také užít jinak. Slovo obětavost je odvozeno od slova oběť. (P. Piřha, Velikonoce)

CO NÁS ZAUJALO

Ekumenická bohoslužba u Panny Marie Sněžné

Již tradičně se letošní ekumenická bohoslužba v našem kostele konala v rámci Týdne modliteb za jednotu křesťanů v úterý 23. ledna. Kromě domácích bratří františkánů, bratrů Antonína, Michala, Filipa a Petra Alkantary, se společné bohoslužby slova zúčastnili Jiří Čáp, protojerej z Církve pravoslavné, Lumír Čmerda, farář z Československé církve husitské, Jan Hon člen Českobratrské církve evangelické, Tomáš Vokatý, člen téhož sboru s další mládeží a Pavel Mošner z Církve bratrské. Po úvodu br. Michala vystoupila s krátkým a působivým vyprávěním sestra Lucie Vorlová, které bylo jakýmsi mottem pozdějšímu kázání Pavla Mošnera na slova Mk 5,24-34 „Povědět celou pravdu“. Za společného zpěvu z Taize nastoupili všichni celebranti a začala vlastní bohoslužba. Zpěvy z Taize zazněly během večera ještě několikrát a umocnily tak důstojnou atmosféru bohoslužby, kterou nepokazil ani náhlý vpád tří bujarých mladíků. S minimem slov, o to s výmluvnějším pohledem, se bratru Filipovi podařilo zjednat záhy nápravu, takže tento drobný incident zaznamenalo jen několik poblíže sedících. Po bohoslužbě následovalo pozvání do farního klubu, kde účastníky očekávalo malé pohoštění, nechyběly ani výtečné koláčky sester boromejek. Dlužno říci, že zatímco jsme my, domácí katolíci, byli v kostele zjevně v menšině, ve farním klubu nás bylo, alespoň co do hlasitosti, rozhodně slyšet víc! To mohutný bas bratra Antonína při společném zpěvu nenechal nikoho na pochybách, kdože je tady pánem. Po celý večer panovala dobrá nálada. Škoda jen, že si ji domů odnášelo jen tak málo domácích!

Povědět celou pravdu (Mk 5,24-34)

Z kázání Pavla Mošnera, kazatele Církve bratrské

Dennodenně řešíme, zda lhát, nebo mluvit pravdu, anebo to dělat napůl. Povědět celou pravdu patří k těžkým věcem na tomto světě. A povědět celou pravdu o sobě patří k těm nejtěžším.

Dnešní čtení z Písma svatého mluví o ženě, která velmi nutně potřebovala Ježíšovo uzdravení, ale nebyla schopna o svém trápení mluvit. Potřebovala uzdravit, už 12 let vynakládala všechn svůj majetek na lékařskou pomoc, pomoci jí ale nikdo nedokázal. Nebyla schopna o své nemoci mluvit, protože její nemoc patřila k těm, o nichž se na veřejnosti nemluví. Příběh nám však říká, že o své nemoci, a tím i o sobě, nakonec pověděla úplně všechno. A my cítíme, že tu nejde ani o nemoc, ani o onu ženu, ani o příběh, který se kdysi stal. Cítíme, že jde o nás a o dnešek a o úplně jiná trápení. Současně ale velmi

dobře rozumíme tomu, že o žádném trápení, které máme, se nemluví lehce. Neumíme povědět o svých bolestech, zápasech, prohrách, zbytečně vynaložených penězích, zklamaných nadějích, opakovaných neúspěších, neuskutečněných snech, zrazených očekáváních, nedodržených předsevzetích, dokola se opakujících nezdarech, o podvedení druhými lidmi.

Co se to vlastně stalo? Ta žena sáhla na Ježíše plna víry a očekávání. Po dvanácti letech opakujícího se zklamávání pořád dokola je úžasné, že měla novou víru a novou naději. Každý z nás ví, jak po mnoha opakujících se nezdarech naše naděje pohasíná a nakonec mizí docela. Ne tak naděje té ženy. Vyšla moc pronikla do jejího těla, rozlévá se v ní, a ona cítí tuto moc v každé buňce svého nitra. Nezapomenutelný pocit! Zmatena, ale nevýslovně šťastna. Nejraději by skákala radostí. Ale i Mistr ví, že se něco stalo. Rozhlíží se kolem – i On pocítil, že z Něj vyšla moc. A tak hledá toho, do koho vstoupila. Hledá osobu, která si ji vzala. Která si ji utrhla. Která měla tolik odvahy, tolik víry, tolik naděje, tolik vytrvalosti, která tolik věřila. Kdo je ten nebo ta, kdo takto věří? Kdo věří tak, že si ze mě Boží moc vytáhne? Žena najednou ví, že se to neutají. A tak kleká před ním. Silný zážitek – všichni tři synoptičtí evangelisté jej popisují. Nemohou ho vynechat – na to se prostě nedá zapomenout. Ať už byli přímo na místě, nebo to slyšeli z vyprávění, tohle do evangelií napsat musejí. Žena klečí před Ježíšem a vypovídá celou pravdu.

Přichází „zmocnění mluvit“ – „zmocnění mluvit pravdu“. A to je téma, milí věřící přátelé, dnešního, šestého dne týdne modliteb za jednotu křesťanů. V našem životě jsou témata, o nichž mluvit nechceme, a jsou problémy, které nechceme řešit. K tomu, aby se to změnilo, potřebujeme zmocnění. Zmocnění tyto problémy otevřít, nebát se pravdivě o nich promluvit. I slovo je čin. Zahajuje konfrontaci. Dokud se o věci mlčí, nemusíme se k ní vyjadřovat a nikdo nás nemůže chytit za slovo. Jakmile však o ní začneme mluvit, musíme s ní také začít něco dělat. A právě tento „začátek“ – to je program, to je start do nového života.

Tam, kde se tě dotkne Ježíšova moc, tam mluvíš. Nemůžeš nemluvit o tom, co jsi z Boží ruky obdržel. Pokud se za evangelium stydíš, nedotkla se Tě ještě Boží moc. Je vyloučené cítit v sobě uzdravující moc Ježíše Krista a neřct o přede všemi. Radost, tryskající ze srdce, ti prostě nedovolí mlčet. Dotkni se Ježíše! Ne tak, jako všichni ti zvědavci, co za ním spěchali, aby v domě Jaira uviděli zázrak, ale jako žena, která do něho vložila svoji veškerou důvěru. Jako žena, která mu svěřila celé své trápení. Jako pouštním hadem uštknutý člověk, který celou svoji naději na záchranu života vtiskne do jediného pohledu směrem k měděnému zobrazení na vysokém kůlu.

„Jako Mojžíš vyvýšil hada na poušti, tak byl vyvýšen Syn člověka, aby

každý, kdo v něho věří, měl život věčný. Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.“ (Jan 3,14-16)

Věř i ty a nepochybuji. Mluv a nemlč. „*Neboť srdcem se věří k spravedlnosti, ale ústy vyznání děje se k spasení.“ (Řím 10,10)*

Amen.

zpracovala H. Outratová

Děk, bratři františkáni!

Malé ohlédnutí za ekumenickou bohoslužbou u P. Marie Sněžné

Každý to asi vidí jinak, ale já jsem z hloubi duše ráda, že se v našem kostele stalo pravidelností sloužit ekumenickou bohoslužbu za osobní účasti představitelů různých křesťanských církví! Patřím k těm křesťanům, jichž se rozdělení uvnitř křesťanské církve bolestně dotýká. Nevím si s tím rady, po staletích vlekoucího se problému se mi zdá příliš snadné ukázat teď jednoduše prstem na viníka. Není to moje trápení každodenní, ale někdy mívám pocit, jakoby to bylo i mojí vinou, a moc ráda bych to chtěla nějak změnit. Nevím sice jak, ale hlavně nějak – ta stále mokvajících rána na Těle Kristově křiklavě bije do očí!

A tak dny ubíhají v radosti i starosti a semelou leckteré naše předsevzetí. Naštěstí po roce zase přichází pozvání na ekumenickou bohoslužbu a já je vděčně přijímám. Duchovní naší farnosti, bratři svatého Františka, dobře vědí, jak lopotně se staví chrám Boží: trpělivě, čas nečas, kamínek po kamínku. Oč mnohem víc trpělivosti a úsilí je třeba vynaložit k tomu, aby i naše srdce se proměnila v Boží chrám, ve kterém nebude místo pro pomluvy a hádky, protože v něm bude přebývat ten, který je Láska. Víím, že moje účast nic převratného nezmění, ale já jsem vděčná i za ten malý, nepatrný kamínek.

Jsem vděčná, že patřím do farnosti františkánské. Je toho tolik, co se můžeme od svatého Františka naučit, kolikrát žasnu nad velikostí jeho ducha, který vynikal zvláště v těch nejnepatrnějších věcech. Často si říkám, jak by asi řešil naše současné problémy. Moc bych chtěla například vědět, co by udělal pro obnovu jednoty v církvi – pro ekumenismus. Nemůžeme se ho už na to zeptat, ale můžeme se s ním spojit v modlitbě: Svatý Františku, ty nejněžnější svatý, uč nás stále, i prostřednictvím svých následovníků, láskyplně shlížet na vše kolem nás, uč nás být vděčnými za každého, koho nám Bůh pošle do cesty, neboť každý z nás je tvor Boží, a jako takový je hoden lásky.

Hana Outratová

Předsevzetí dne

Být vděčný za každou možnost přispět svými schopnostmi tam, kde je to potřebné.

Bůh dává sílu, až když ji potřebujeme.

Slova kněze, který navždy zůstane nejen v mém srdci.

Mons. ThLic. František Kohlíček (11. 5. 1914-29. 1. 2007) měl otevřené srdce pro každého, bez výhrad a odsuzování. František Kohlíček byl neuvěřitelná, mimořádná osobnost. V žádné životní situaci, ani v době komunistického vězení, neztratil úsměv ve tváři, byl útočištěm těch, kdo hledali pomoc a radu. Vždy dokázal povzbudit k vytrvalosti, ukázat správnou cestu životem. Na každém ze svých působišť usiloval o jednotu a farní společenství. Upřímný dík, otče Kohlíčku, za Tvůj životní postoj, z kterého budu nadále čerpat. Děkuji Bohu za dar, že mohu být Tvým životním příkladem ovlivněná. Čest, morálka, věrnost, humor, pravá křesťanská láska vždy byly neodkladně na prvním místě v jeho dlouhém šťastném životě.

H. Podlahová

P. František Kohlíček se narodil 11. 5. 1914 v Buštěhradě. Studoval v Praze na Arcibiskupském gymnáziu, potom v Římě, kde byl r. 1939 vysvěcen na kněze. Působil v Příbrami, u Nejsvětějšího Srdce Páně v Praze na Vinohradech, pak jako vicerektor kněžského semináře v Praze.

V letech 1950–1960 byl vězněn, po propuštění pracoval jako dělník v gumárně (1960–1969).

Od roku 1970 byl kaplanem u sv. Antonína v Praze-Holešovicích, odkud byl roku 1983 poslán jako farář do Chválenic u Plzně. Od roku 1990 působil v Karlíně.

Cítíme, že bychom k tomuto oznámení, které si P. František sám připravil, rádi něco přidali. Ale nejde to... Je to nějak příliš čerstvé, příliš veliké a hluboké a zároveň jemné a obyčejně lidské.

převzato z www.apha.cz/dokumenty/Kohlícek_Frantisek.doc

redakce

CHARITA

Využití finančních prostředků z Tříkrálové sbírky 2007 v naší farnosti

Jak jsem již zmiňovala v minulém čísle Sněžanky, díky snažení farníků budeme moci využít část finančních prostředků z Tříkrálové sbírky, které se vrátí z Arcidiecézní charity pro naše sociální programy.

Z celkové částky 31 465,- Kč podpoříme děti ze sociálně slabých rodin na letních táborech pořádaných naší farností, klub seniorů a mládežnické výlety, besídky dětí a projekt „Máří“. Ti, kdo se zajímají o bližší rozúčtování, se na nás mohou obracet vždy v neděli dopoledne v Klubu.

H. Podlahová

MYŠLENKY

Motto měsíce

Udělejme letos jarní úklid nejen doma, ale i ve svém nitru.

Chvála znamenité ženy

Znamenitá žena – ta je k pohledání, mnohem vzácnější je nad perly, její ústa promlouvají moudře, na jazyku mívá vlídné poučení, dohlíží na chod celého domu, chleba zahálky jí nechutná.

Její synové povstávají a blahorečí jí a její manžel ji chválí:

"Mnoho žen si vedlo znamenitě, ty však vynikáš nad všechny".

Klamný je půvab a pomíjívá krása. Žena, jež ctí Hospodina, chválu zaslouží. Vzdejte jí hold za její dílo, její činy ať jí v branách chválí! (*Podle Přísloví*)

Račte se usmívat i když se postíte a přemáháte! Půst není jen prázdno v zažívacím traktu. Každé nejmenší sebezapření dopomáhá Bohu k vítězství nad naší duší a naším tělem. Postit se tedy znamená přemáhat se a nechat se přemáhat. A hlavně: nebuďme přitom smutní! Kristus radí "umyj si tvář a pomaz hlavu" – olejem radosti. (*Volně podle L. Černocho*)

Vzpomínka na J. Á. Komenského (nar. 28. 3. 1592)

Svoboda bez respektování práva a spravedlnosti druhých není svoboda, nýbrž nejošklivější zvůle.

Moudrý vždycky najde, čemu by se přiučil i od hloupého, kdežto hloupý od moudrého se neučí.

Random Thought

A good test of character: when we do wrong, whom do we blame?

Dobrá prověrka naší povahy: když chybujeme, koho obviňujeme?

Co nás spojuje

Konfucius: Nečiň druhým, co nechceš, aby bylo činěno tobě.

Buddha: Neubližuj nikomu způsobem, který by bolet tebe.

Sokrates: Nedělej jiným to, co by rozzlobilo tebe, kdyby ti to dělal on.

Židovské pravidlo: To, co ty sám nenávidíš, nečiň ani bližnímu svému.

Ježíš: Čiň to, co chceš, aby lidé činili tobě.

Je upřímnost a upřímnost

Jsou lidé, kteří za upřímnost označují svou neomalenost, jiní se naopak bojí každého přímějšího slova, aby se druhých nedotkli. Chceme-li být lidmi vyrovnanými, vyvarujme se každého přehánění. Člověk má být upřímný, přitom však neobtěžuje druhé lidi "tvrdými pravdami".

Max Kašparů

Kdy je kozel zahradníkem? Třeba, když katolík se řídí horoskopem, ateista touží po svatbě v kostele, v base sedí kapsář za ukradenou peněženku, svobodě se těší tunelář s nakradenými milióny, starý levičák pracuje v pravicové straně a odpůrce církve chodí rád na půlnoční.

Myšlenky vybírá a zasílá Charles Tvrzník

DOPORUČUJEME

Setkávání nad Bibli: Kniha Exodus, kap. 1 – Když byl ještě Izrael v Egyptě, ve středu 7. 3. v 18:00, Maislova 15, Praha 1, 3. p. Pořádá Židovské muzeum a Společnost křesťanů a Židů. Diskutují K. E. Sidon, Doc. ThDr. M. Prudký.

UKŽ pořádá

postní duchovní obnovu pro ženy v sobotu 10. 3. od 9:00 do 16:00 ve Farním klubu. Téma je „Otče náš – tajemství křesťanské modlitby“ – P. Vojtěch Kohut OCD. Oběd si můžete objednat do 7. 3. v kanceláři UKŽ (tel. 220 181 329 – použijte i záznamník).

přednášku „Spiritualita ženy z pohledu Edith Stein“ – ve středu 17. 3. v 18:00 – PhLic. Kateřina Lachmannová, ThD., v budově KTF, Thákurova 3, Praha 6.

Sdružení Campamento'99 ve spolupráci s farností sv. Václava pořádají dětský letní tábor od 15. do 29. 7. 2007 pro děti od 6 do 14 let nejen z křesťanských rodin. Informace na 739 826 917, 222 961 156 (10-21), 608 745 533, www.campamento99.cz

LUCIÁN DĚTEM

Máme rádi zvířata – ledňáček nalezen.

Pro malé detektivy, kteří v sobotu 10. února byli při tom, není taková zpráva žádnou novinkou. Vy ostatní se jistě ptáte, o jaký nález vlastně jde. Jestli tušíte, že v tom má prsty Lucián, tak se opravdu nepletete. V minulé Sněžence totiž pozval děti i rodiče, aby se zúčastnili hry nazvané Kam zmizel ledňáček. Pátrací tým se sešel na nádvoří našeho kostela, kde jsme od Jany a Alenky dostali herní plány s mapkou. Protože zejména dětský kolektiv pátráčů hořel nedočkavostí – někteří se již netrpělivě rozklusávali po nádvoří – vyslechli jsme ještě několik užitečných rad a mohli jsme vyrazit. Kdo se obával, že bude jeho úkolem plazit se nepozorován petřínskými křovinami a následně sbírat své rozprchlé ratolesti u Hladové zdi, či konat jiné podobně náročné aktivity, ten si oddechl. Lucián opravdu ví, pro koho své akce

připravuje, a tak byl odpolední program dětem šitý na míru. Měly za úkol hledat po cestě zvířátka, a navíc byly v plánu úkoly rozdělené na dvě skupiny, aby si zasoutěžili větší, i ti malí. Samozřejmostí byla i přijatelná délka trasy, předstartovní odvodňovací příprava☺ a průběžná svačinková zastavení.

Vyrazili jsme společně ke kostelu sv. Martina ve zdi, kde nás čekalo první překvapení. Jestli půjdete kolem, podívejte se vzhůru k věžím kostela, objevíte parádní sovu i zloděje ptačích vajec. Skořepkou jsme došli do Husovy ulice, která se hemží domovními znameními. Další zvířátka objevily děti v kostele sv. Jiljí a na domech v Karlově ulici. Starší detektivové objevili zajímavostí mnohem více, než měli za úkol. Doplňovali k nafoceným domovním znamením do plánu popisná čísla domů a kreslili tak, že jim na všechny objevy sotva stačil papír. Poslední a nejdůležitější úkol na děti čekal u Staroměstské mostecké věže. Sochy sv. Víta, Karla IV. a Václava IV. shlížely s pobaveným úsměvem na skupinku capartů, která vzala okolí věže útokem. Dovnitř nás bohužel už nepustili, asi za to, že jsme se nejspíš trochu zdrželi tím zoologickým rozborem. I zvenčí ale přibylo do sbírky ještě něco málo čtvernožců a ptačtva z věžních erbů. Ale ani heraldika detektivy nezaskočila. Hlavní přece bylo najít ledňáčka, a to se nám na čelní stěně povedlo hned pětkrát. Věřte nevěřte, můžete to někdy sami vyrazit zkontrolovat. O úspěšnosti celého podnikání tedy nelze pochybovat, zvláště s přihlédnutím k tomu, že nejmladší vezoucí se detektiv byl teprve osmnáctiměsíční a do cíle s námi dorazil dobře naladěný. I ti o málo starší zapomněli na dvě hodinky, že jsou ve městě plném lidí a s nosem zvednutým k obloze důsledně hledali toho zvláštního ptáka – a jak víme, kdo hledá, najde. Vůbec nevadilo, že na zdi nezářil barvami. Krásnou ilustraci ledňáčka v tom správně barevném ptačím dresu, kterou podle Bible Václava IV. namalovala Klárka Brožová, si odnesl se svými cennými detektivními zkušenostmi každý malý pátrač. A k tomu jistě i chuť rozhlížet se po světě kolem nás. Historii, zoologii a Luciánovi zdar!

J. Sixtová

Kam zmizel ledňáček?

Výlet s Luciánem 10. února 2007

Ledňáček se ztratil v Praze, sv. František nás ho poslal najít a zvířátka, která vidí jen ten, kdo hledá, nám ho pomohla najít. Třeba sova, která se nám vznáší nad hlavou v kostele sv. Martina, nás poslala za svými kamarády od sv. Jiljí – koníčkem vytesaným na zdi i myškou, kočkou a pejskem, kteří mají uvnitř dokonce svůj podstavec! Jaké zvíře se skrylo v názvu Husovy ulice, husky? Ne *husa*! Za ledňáčkem nás vedly hned tři husy na domovním znamení a také třeba zlatý tygr. Ten předal štafetu zvířatům z vodní říše, Červenému rakovi a Modré štice v Karlově ulici a také Zlatému hadovi, který má možná chuť na Modrého králíka, ale nemůže se k němu z erbu dostat. Anděl Lucián

nám tak se svými andělskými pomocnicemi Alenkou a Janou připravil mapu a zvířátkové úkoly. Nakonec jsme se ocitli u Staroměstské mostecké věže – kdo to tu všude je? Bráchové ledňáči! A kolik! Sochatých je tu celkem 5, a prý ty děti, které je uvidí všechny najednou, vůbec nikdy nezlobily. Asi trochu, ale jenom trochu, zlobil každý z nás... Proč? Navštivte jako my kamaráda ledňáčka, uvidíte.

Nakonec nám Lucián připravil sladkou odměnu, ale nebyly to bonbóny a sušenky, ale...mrkvička a připravil jí tolik, že si s dětmi pochutnali i všichni tatínkové a maminky.

Luciáne, kam nás zavedeš příště?

Anička a Kryštůfek Kvíčalovi s rodiči

* Dětské odpoledne na Petříně * * Dětské odpoledne na Petříně * * Dětské odpoledne na Petříně *

Lucián zve děti bez rodičů (nebo i s nimi) na
STAVĚNÍ PETŘÍNSKÉ ROZHLEDNY

Den plný skvělých her, při kterých se nebudete zaručeně nudit, proběhne
V SOBOTU 10. BŘEZNA.

SRAZ: v 11 hodin pod Petřínem u lanovky
KONEC: v 16 hodin tamtéž
S SEBOU: svačinu, pití, bloček, tužku, lístek MDH a dobrou náladu.
Děti se mohou dovést zúčastnit samy, ale přítomnost rodičů není na škodu.

Těšíme se na vás: **Barbora Macková** (tel. 604 668 189), **Tereza Reichrtová** (tel. 731 962 244) & další.
Případní zájemci o pomoc hlase se!!!

* Dětské odpoledne na Petříně * * Dětské odpoledne na Petříně * * Dětské odpoledne na Petříně *

POSTNÍ MANDALA

MANDALA = zobrazení kruhu. Slovo samotné pochází ze staroindického jazyka a znamená **kruh**. V buddhistické tradici byla používána jako meditační znak. S myšlenkou mandaly se ale setkáváme ve všech kulturách po celém světě, ať už v podobě okenní rozety v gotických chrámech, starobylého plánu města, půdorysu kláštera nebo kultovních míst rozličných kultur. Mandala může být vzor, struktura, motiv, symbol, vždy má ale podobu kruhu, v němž je všechno soustředěno kolem středu.

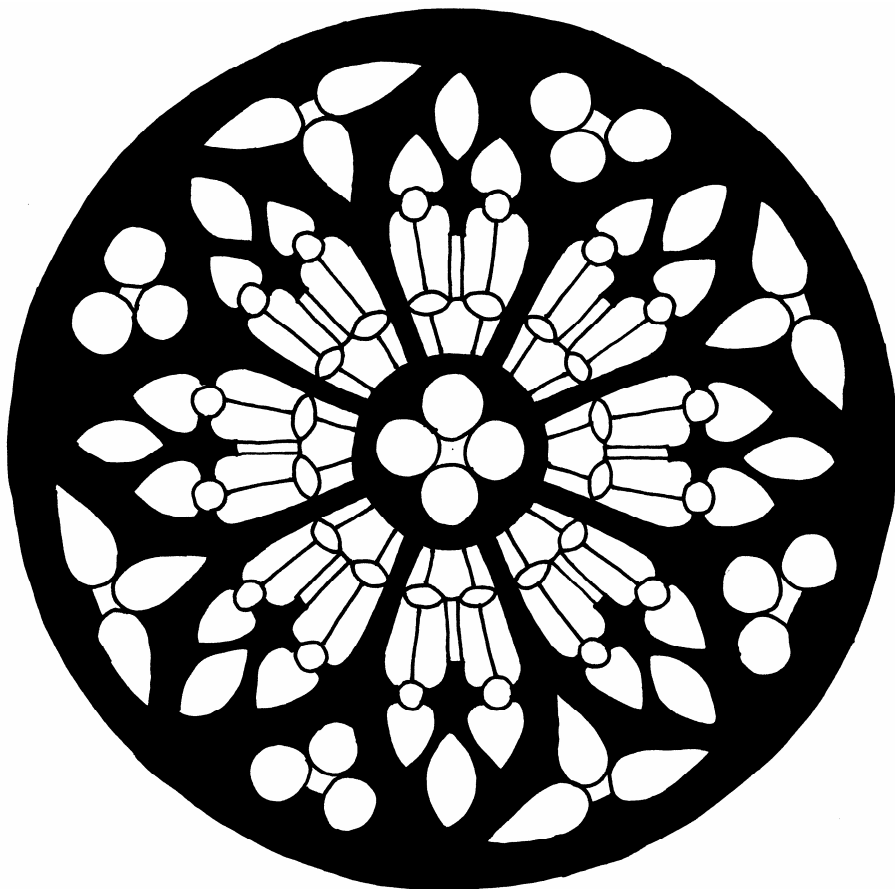
Letošní mandala má podobu **ROZETY = růžice**. Vychází ze zjednodušeného květu (růže). V gotice se tak většinou říká kruhovému oknu v západním průčelí kostela. Bylo zdobené barevnými skly (= vitráž) a dopadající paprsky při západu slunce osvětlovaly oltář barevnými odlesky.

Rozetu na obrázku najdete **na průčelí kostela Panny Marie Sněžné!**

„BRÁNA SVĚTLA“

Jako do okenní rozety vstupuje světlo a odráží kolem sebe barevné odlesky, zkus také, když se ti povede v postní době udělat něco dobrého, vybarvit část svého okna a rozzářit tak dobrým skutkem okolí kolem sebe!

**KDYŽ SVĚT KOLEM BAREVNÝ JE
HNED SE NA NĚM LÉPE ŽIJE!**

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

Společenství v naší farnosti Vám nabízejí možnost setkat se s lidmi podobného smýšlení, prohloubit svoji víru, případně připravit něco pro celou farnost.

Setkání při mši svaté v neděli v 10:15 pro rodiče a děti

*Lucián – během bohoslužby slova, přeložení liturg. textů do řeči dětem srozumitelné (pro děti, které nechodí ani se nepřipravují ke sv. přijímání)
Alenka Brožová, Jana Štěpančtková*

*Ministranti – chlapi a děvčata mají příležitost pomoci u oltáře. Sraz nejpozději v 10 hod. v sakristii, po mši sv. je asi 30 minutové setkání – vyprávění, zápisky, razítka, hry
bratr Kapistrán, Vašek Brož*

Setkání po mši svaté s farářem

*Neděle 10:00-12:00 vždy v klubu.
Posezení při kávě, čaji...*

Schola dospělých

*V neděli 8:00-8:50 v kapli.
Přemek Kšica*

Společenství seniorů

*Úterý od 9:00 v klubu. Setkání po ranní mši svaté při čaji a kávě.
Jiří Petrus*

Společenství SFRŽ

*(Sekulárního františkánského řádu)
Každou první neděli v měsíci od 14:00 v kapli sv. Michala
Ludmila Vlasáková, František Tichý
tichy@prirodniskola.cz*

Adorace

Čtvrtek 19:00-20:00 v kapli.

Luciánovy soboty

*Každou druhou sobotu v měsíci chystá Lucián jednu akci zaměřenou na děti, rodiče, rodiny.
Výtvarné dílny, divadélka, hry, výlety...
Alenka Brožová, Jana Štěpančtková*

Náboženství

Luciánova školička

náboženství pro předškolní děti

*spolu se setkáváním maminek
Čt 9:30 – 11:30 Alenka Brožová*

pro děti 1.-3. tříd s přípravou na 1. svaté přijímání

*Luciánova škola Pá 13:30-14:15
Lenka Zemanová
Po 17-18 a Pá 16-17
Taťána Lenfeldová*

pro děti od 4. třídy

*St 17-18 (malý refektář)
Simona Skřivánková*

Společenství „Vichřice“

pro 14ti leté (+)

Čt 17:00 bratr Filip

Katecheze dospělých

*St 19:15-21:00 (sraz před farou)
Simona Skřivánková*

Příprava dospělých na

*křest St 18-19:30 bratr Michal
biřmování Po 17:00 bratr Filip*

Bohoslužby v kostele Panny Marie Sněžné

všední dny: 7:00, 8:00, 18:00 (po mši sv. večerní nešpory)
neděle: 9:00, 10:15 (pro rodiče s dětmi), 11:30, 18:00
denně: 17:25 modlitba růžence (v postě mimo Pá a Ne)
v pátek a neděli: 17:15 křížová cesta

PROGRAM U PANNY MARIE SNĚŽNÉ Březen 2007

4. 3.	Ne	Sbírka na charitní činnost v arcidiecézi	
	14:00	Shromáždění SFRŘ	kaple
10. 3.	So	9-16 Postní rekolekce pro ženy (pořádá UKŽ)	Klub
	11:00	Lucián: Stavění petřínské rozhledny	sraz u lanovky pod Petřínem
11. 3.	Ne	10-12 Prodej křesťanských knih	Klub
13. 3.	Út	19:30 Setkání farní rady	Klub
15. 3.	Čt	8:00 Připomínka 14 umučených bratří	
17. 3.	So	9-17 Duchovní obnova farnosti	Klub
	13:30	Setkání Fatimského apoštolátu (růženec, mše sv.)	
21. 3.	St	14:30 Přednáška s videoprojekcí: Dolomity a Slovinsko (UKŽ)	Klub
	18:30	Večery ve středu, program nejen pro mládež (ACDM)	Klub
22. 3.	Čt	19:00 Beseda: Sardinie poslední hrst země, dokument (Střed na okraji)	Klub
1. 4.	Ne	9:30 Květná neděle – svěcení ratolestí v ambitu kláštera, průvod do kostela, mše svatá	
	15:00	Křížová cesta na Petříně (sraz u 1. zastavení)	
	14:00	Shromáždění SFRŘ	kaple
3. 4.	Út	18:00 Kající bohoslužba	
5. 4.	Čt	18:00 Zelený čtvrtek – mše svatá na památku Večeře Páně	
	19:19	Setkání po mši svaté, adorace v kapli	Klub
6. 4.	Pá	Velký pátek – sbírka na Svatou zemi	
	15:00	Křížová cesta	
	16:00	Památka umučení Páně – velkopáteční obřady	
7. 4.	So	20:00 Slavnost Zmrtvýchvstání Páně – Velikonoční vigilie	
8. 4.	Ne	Neděle Zmrtvýchvstání Páně	
		mše svaté v 9:00, 10:15, 11:30, 18:00	
9. 4.	Po	Velikonoční pondělí, mše svatá v 9:00, 11:30, 18:00	

Farní úřad: Jungmannovo nám. 18, Praha 1, tel.: 222 246 243, fara.pms@centrum.cz
úřední hodiny: Po 14–17:30, Út 9–11:30, Čt 14–15:30, Pá 9–11:30
Aktuální informace najdete na internetových stránkách www.pms.ofm.cz.

*Redakce Sněžanky: L. a F. Jirsovi, Soukenická 14, Praha 1, tel.: 222 313 513, jirsoval@volny.cz.
Odpovědný redaktor L. Jirsová. Příští uzávěrka je 15. 3. 2007. Náklady na vytištění jednoho čísla farního zpravodaje jsou 8,- Kč. Dobrovolné příspěvky vhažujte do pokladničky v kostele.*